

กรุงเทพ

๑

ธุรกิจ

ปีที่ 14 ฉบับที่ 4614 ๑ วันศุกร์ที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2544

จุดประกาย

มหัศจรรย์

น้ำมันมะพร้าว

วันนี้ น้ำมันมะพร้าวกลายเป็นความหวังของใครต่อใครหลายคน
หลังจากราคามะพร้าวตกต่ำและน้ำมันเชื้อเพลิงราคาแพง
และทันทีที่มีผู้คิดค้นสูตรในการนำผลผลิตจากท้องถิ่นให้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีประสิทธิภาพ
จึงทำให้โอกาสที่เกษตรกรจะขายมะพร้าวให้ได้ราคาดี ๆ จึงมีอยู่สูง ขณะเดียวกันผู้ใช้น้ำมัน
อาจจะได้ใช้น้ำมันราคาถูกด้วย **พิษณุรักษ์ ปิตาหะสังข์** มีรายงาน

MF

ใมมีใครคิดว่าความช่างคิดช่างสังเกตตั้งแต่เด็กจะทำให้เกษตรกร วิทยกลางคนผู้น้อยอยู่เบื้องหน้าขณะนี้ กลายเป็นคนดังในฐานะผู้คิด ค้นน้ำมันเชื้อเพลิงทางเลือกตัวใหม่ ร่วมเดือนที่ผ่านมามีทุกวันเช้า ไม่ค่อยได้พักผ่อนเท่าไรนัก เพราะคิวการเดินทางไปให้ความรู้เกี่ยวกับ เรื่องน้ำมันเชื้อเพลิงทางเลือกยาวเยียดไปถึงเดือนหน้า ยังไม่รวมคิวอย่างไม่เป็นทางการจากผู้ผ่านไปมาอีกนับสิบ ร่างกายที่ดูซูบในวันหนึ่ง แต่กลับแฝงไว้ด้วยรอยยิ้มแห่งความเปี่ยมสุขอยู่ลึกภายใน

ทดลองผิดลองถูกจนได้ดี

ยุทธชัย วิวิธภูมิภร หรือ คนแหบนั่นเรียกกันปากว่า 'โกบัก' เล่าว่า ราวปี 2517 ได้ไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในศาลเจ้าและเห็นตะเกียง ที่จุดไว้ ใส่ตะเกียงลอยอยู่ในอ่างน้ำมันมะพร้าว เห็นเปลวไฟมีความ สว่างดี และไม่มีควัน จึงคิดว่าน่าจะใช้เป็นเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ ดีเซลได้

จนกระทั่งหลายปีต่อมาได้ศึกษาเรื่องเชื้อเพลิงอย่างจริงจัง และ ทดลองผสมด้วยตัวเองทดลองผิดลองถูก ระหว่างนั้นได้แลกเปลี่ยนกับ ความรู้กับนักวิชาการบ้าง จนปี 2526 ทดลองนำมาเติมกับรถอีแต๋น วิ่ง จากพิษณุโลกไปถึงสุโขทัย-สก รวมระยะทาง 6,000 กิโลเมตร ในตอน นั้นพอจะเป็นชาวอยู่ระยะหนึ่ง บางคนอาจจะพอจำได้

ผลการทดลอง 6,000 กิโลเมตร พบว่า ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องยนต์ เมื่อลองผ่าเครื่องออกมาพิสูจน์เห็นว่าทุกอย่างปกติดี มีเพียงที่กรอง ไชลาที่หมักอุดตันบ่อยมาก เพราะน้ำมันมะพร้าวที่บีบออกมาด้วยเครื่อง จักรจะมีพวกเศษผงเล็กๆ ออกมาด้วย และในน้ำมันมะพร้าวจะมีไขไป จับที่กรอง ทำให้อุดตันได้ง่าย แต่ก็สามารถล้างไส้กรองได้ง่ายๆ ด้วย น้ำมันก๊าด

"การทดลองก็ใช้วิธีลองผิดลองถูกมาตลอด ลองหาคุณภาพ ร้อน และตัวค้ำอย่างอื่นอีกหลายอย่าง โดยเทียบกับเชื้อเพลิงที่ใช้ กันทั่วไป วิธีการบางอย่างใช้ลักษณะเดียวกับห้องแล็บแต่ดัดแปลงแบบ ชาวบ้าน เพราะเราไม่มีทุนรอนอะไรมากนัก จนได้ผลสำเร็จ" โกบักเล่า ให้ฟัง

ผลการทดลองครั้งนั้นไม่ได้รับความสนใจกับคนภายนอกมากนัก อาจเป็นเพราะช่วงนั้นวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเบาบางลง ทำให้ความสนใจ ของคนส่วนใหญ่ยังอยู่ที่น้ำมันจากฟอสซิล โกบักเล่าด้วยน้ำเสียงจริงจัง ต่อไปว่า พยายามไปตามต่างๆ ที่จะได้พบปะกับผู้นำชุมชนเพื่อนำเสนอ ผลงานที่ได้ทดลอง และเห็นว่าใช้ได้ผลจริงๆ

หลังจากครั้งนั้นเรื่องเงียบหายไปอีกพักหนึ่ง จนเมื่อปี 2542-2543 วิกฤตการณ์น้ำมันกลับมามีอีกครั้งน้ำมันเบนซินแพงขึ้นอย่างไม่เคยแพง มาก่อน ราคาขึ้นมาแตะที่ลิตรละ 14 จนถึงปัจจุบัน 17.59 บาท ส่วน ดีเซลไม่เคยเกิน 10 บาทเลย ก่อนหน้านั้น ก็ขยับเข้าใกล้ 15 บาทใน วันนี้

มะพร้าวราคาตก น้ำมันราคาขึ้น

พิษสงของราคาน้ำมันที่ขยับขึ้นแต่ละครั้งนั้นเป็นอย่างไร ถึงวันนี้ คนทั่วไปต่างซึ่งกันดี ราคาที่แพงที่สุดถึง 17 บาทสำหรับเบนซิน และ 14 บาทสำหรับดีเซล ทำให้ต้องจ่ายเงินมากขึ้นอย่างเลี่ยงไม่ได้ ยิ่งรวมไปถึง ราคาข้าวของเครื่องใช้ก็จ่ายมากขึ้น เพราะของกินของใช้ต้องมีค่าขนส่ง ซึ่งต้องอาศัยน้ำมันทั้งสิ้น ผลที่สุดแล้วก็ลงที่ผู้บริโภคทุกคน

โดยเฉพาะงานที่ต้องอาศัยน้ำมันสำหรับการขนส่ง ต้องบวกมูลค่า ที่ต้องจ่ายเพิ่มไว้ล่วงหน้า เมื่อจะมีการประกาศขึ้นราคาน้ำมัน หนึ่งในนั้น คือ เกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าว

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นหนึ่งในหลายจังหวัดที่ปลูกมะพร้าวยังชีพ ในบางอำเภอชาวสวนมีรายได้จากการขายมะพร้าวอย่างเดียว ทำให้ พื้นที่มากกว่าร้อยละ 50 ของจังหวัด เป็นสวนมะพร้าวทอดตัวขนานกับ อ่าวไทย หากแต่เบื้องหลังลำต้นมะพร้าวที่เรียงรายนั้น คือ ความทุกข์ที่ ชาวสวนต้องแบกไว้

"ชาวสวนทับสะแกถือเปิดเพชรเกษม หวังรัฐอุ้มมะพร้าวราคาตก" ชาวพาดหัวหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์รายวันปรากฏขึ้นเมื่อเกือบสองปีที่แล้ว และเป็นเช่นเดียวกับสื่ออีกหลายสำนักที่รายงานถึงสถานการณ์ของ ชาวสวนมะพร้าวอ.ทับสะแก ทำการปิดถนนเพชรเกษม เพื่อเรียกร้อง

ให้รัฐบาลแก้ปัญหาราคามะพร้าวตกต่ำอย่างจริงจัง พร้อมๆ กับ สถานการณ์น้ำมันในตอนนั้นกลับพุ่งสูงขึ้น

"ราคาตกมาอยู่ที่ลิตรละ 1 บาท และมีแนวโน้มว่าจะถูกลงอีก ชาวบ้านจะอยู่เฉยต่อไปไม่ได้แล้ว" **เกษรารวรรณ จันทร์ฉาย** ผู้ใหญ่บ้าน ต.แสงอรุณ อ.ทับสะแก ย้อนสู่ภาพครั้งนั้น ลำพังปัญหาราคามะพร้าว ราคาตกก็แก้ไขไม่ตกอยู่แล้ว แต่บวกกับราคาน้ำมันแพงทำให้ราคามะพร้าว ต้องถูกลงไปอีกเพราะต้องเสียค่าขนส่งด้วยการปิดถนนจึงเป็นทางออกที่ ชาวสวนมะพร้าวทับสะแกเลือก

เกษรารวรรณ เล่าต่อว่า ตั้งแต่ปี 2540 ถึง 2543 ราคามะพร้าว ตกต่ำมาโดยตลอด ทำให้คนทับสะแกกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีรายได้ จากมะพร้าวเพียงอย่างเดียวขาดรายได้ ประกอบกับการแก้ปัญหา ของภาครัฐส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะไม่จริงจัง ทำให้ปัญหาเริ่มมาถึง ทางต้น

"รัฐบาลทำได้เพียงแค่อำนาจการคลังสินค้าเข้ามาแทรกแซงราคา เนื้อมะพร้าวแห้ง ใครก็รู้ว่ามันเป็นการแก้ปัญหาระยะสั้น ถ้าขายมะพร้าว ไม่ได้แล้ว ชาวสวนก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย เพราะที่นี้เราปลูกมะพร้าว อย่างเดียว ผลกระทบที่เกิดขึ้นเลยรุนแรงกว่าที่อื่น"

ใจของชาวบ้านทั้งหมดต้องการให้รัฐช่วยพยุงราคาให้สูงขึ้นมากกว่า นี้ ไม่ใช่การแก้ปัญหาชั่วคราว แต่เหตุการณ์ก็จบลงอย่างที่เคย รัฐ บอกว่าจะจัดอำนาจการคลังสินค้าเข้ามาแทรกแซงราคาอย่างเคย โดยรับ ซื้อมะพร้าวเก็บเข้าสต็อกไว้ก่อน ราคาอยู่ที่ลิตรละ 1.80 บาท

ถามเกษรารวรรณว่า พอใจแค่ไหนกับการแก้ปัญหา เธอใช้อาการสาย หน้าเป็นคำตอบ

เปิดป้อม-จุดประกายพลังงานทางเลือก

ในระหว่างการชุมนุมเรียกร้องบนถนนเพชรเกษมครั้งนั้น น้อยคน นึกที่จะสังเกตเห็นว่า ยุทธชัย ยินร่วมชุมนุมเรียกร้องกับชาวสวนมะพร้าว ทับสะแกด้วย ในฐานะที่เขาเป็นเกษตรกรคนหนึ่ง หากลึกกว่านั้นแล้ว เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นสิ่งที่จุดประกายให้ความคิดเรื่องการใช้น้ำมัน มะพร้าวกลับคืนมาอีกครั้ง

โกบัก เล่าว่า ได้นำเรื่องไปปรึกษากับนายอำเภอ คือ **วิฑิต เจริญชัย** เพื่อเสนอเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาเรื่องราคามะพร้าวตกต่ำ พร้อมๆ กับปัญหาราคาน้ำมันแพงในขณะนั้น โดยเปิดแนะนำน้ำมัน มะพร้าวที่บ้านของตนเองในเดือนตุลาคม 2543 โดยมีผู้นำชุมชนและ ชาวบ้าน 6 ตำบลมาร่วมฟัง

"ต้องการมอบสูตรนี้ให้กับชาวบ้านทับสะแกไว้ และต้องการให้เกิด ป้อมน้ำมันมะพร้าวใช้กันเองที่นี่ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาในระยะยาว ชาวบ้านผลิตน้ำมันไว้ใช้เองได้ แถมมะพร้าวก็ขายได้ด้วย" ความตั้งใจ ของโกบัก

ความพยายามในครั้งนั้นบวกกับการลงมือพิสูจน์ก่อนหน้านั้น โดย พยายามให้ผู้นำชุมชนในทับสะแกได้นำน้ำมันมะพร้าวไปลองใช้ ทั้งกับ รถยนต์ดีเซล และเครื่องจักรที่ใช้ น้ำมันดีเซลแล้ว ทำให้เกิดความยอมรับ จากคนในชุมชนมากขึ้น เมื่อผู้นำชุมชนเห็นว่าทดลองใช้แล้วดี จึงบอกต่อ ปากบอกไปสู่คนในตำบลต่างๆ

โกบัก บอกว่า ส่วนผสมที่ลงตัวที่สุดคือ 20 ต่อ 1 คือน้ำมันมะพร้าว 20 ส่วนกับน้ำมันก๊าด 1 ส่วน การผสมน้ำมันก๊าดนี้เพื่อปรับคุณสมบัติ ของน้ำมันมะพร้าวให้เหมาะกับการใช้งานมากขึ้น เช่น การสตาร์ทเครื่อง ยนต์ให้ติดง่ายและในขณะที่เครื่องเย็น และเป็นการละลายไขในน้ำมัน มะพร้าวให้แตกตัว เพื่อลดปัญหาการอุดตันที่ไส้กรอง และเป็นการลด ค่าความหนืดให้น้อยลง เพราะค่าความถ่วงจำเพาะของน้ำมันมะพร้าวสูง กว่าน้ำมันดีเซล ทำให้การไหลสะดวกขึ้น

ด้วยสูตรที่ว่านี้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นมูลค่าการซื้อขาย จากต้นทุน น้ำมันมะพร้าวรับซื้อจากโรงทึบของผู้ประกอบการ อยู่ที่ลิตรละประมาณ 9 บาท และน้ำมันก๊าด ทำให้ราคาขายอยู่ที่ 10 บาท ซึ่งเทียบกับดีเซล หัวไปแล้ว ต่างกันถึง 4 บาท

ความพยายามนี้ถูกรับรองด้วยการวิเคราะห์ของภาควิชาเคมีเทคนิค คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้ค่าต่างๆ ออกใกล้ เคียงกับในน้ำมันดีเซล เช่น ค่าความร้อนน้ำมันมะพร้าวจะอยู่ที่ 9371.97 แคลอรี ต่อกรัม น้ำมันมะพร้าวผสมน้ำมันก๊าด 9226.26 ขณะที่ค่าของ

น้ำมันมะพร้าว : ทางรอดของพลังงานไทย

อันที่จริงแล้ว ก่อนจะมีน้ำมันมะพร้าวของທဲပဲဆဲးကဲးໃນວັນນີ້ ไบโอดีเซล หรือพลังงานเชื้อเพลิงจากพืช เป็นที่รู้จักกันมานาน ตั้งแต่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ในแอฟริกาใต้ใช้เชื้อเพลิงชนิดนี้ขับเคลื่อนยานยนต์หนัก ภายหลังจากวิกฤตการณ์น้ำมันเมื่อปลายทศวรรษที่ 70 หลายหน่วยงานในภาครัฐและสถาบันการศึกษาของกลุ่มประเทศผู้ใช้น้ำมัน ได้ทำการวิจัย และพัฒนาคุณภาพเชื้อเพลิงชนิดนี้ กระทั่งสามารถผลิตในเชิงพาณิชย์ได้ จนทำให้ไบโอดีเซลเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ในฐานะพลังงานทดแทน

เอกสารประกอบการเสวนาเรื่อง "วิกฤตการณ์น้ำมันกับการพัฒนาน้ำมันเชื้อเพลิงทางเลือก" ของสมาคมเทคโนโลยีที่เหมาะสม บอกถึงคุณสมบัติของไบโอดีเซลว่า คุณสมบัติทางกายภาพคล้ายกับดีเซลปกติ แต่ให้การเผาไหม้ที่สะอาดกว่า ไอเสียมีคุณภาพดีกว่า เพราะออกซิเจนในไบโอดีเซลให้การสันดาปที่สมบูรณ์กว่าดีเซลปกติ จึงมีคาร์บอนมอนอกไซด์น้อยกว่า และเนื่องจากไม่มีกำมะถันในไบโอดีเซล จึงไม่มีปัญหาสารซัลเฟต นอกจากนี้ยังมีเขม่าน้อย จึงไม่ทำให้เกิดการอุดตันของระบบไอเสียได้ง่าย และช่วยยืดอายุการทำงานของเครื่องยนต์เป็นอย่างดี

จากข้อดีหลายประการ ในด้านความปลอดภัย ไบโอดีเซลจึงเป็นเชื้อเพลิงทางเลือกอีกชนิดหนึ่งสำหรับเครื่องยนต์ดีเซล เอกสารจากแหล่งเดิมบอกว่า ไบโอดีเซลมีคุณสมบัติที่สามารถใช้ได้ทันที ไม่ว่าจะเป็นเครื่องยนต์ ระบบสันดาป หัวฉีด ที่ใช้กับดีเซลมาตรฐานทั่วไป แต่เนื่องจากคุณสมบัติเป็นตัวทำลายของไบโอดีเซล อาจจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนท่อส่งเชื้อเพลิงบางส่วน

ส่วนกำลังม้าที่ได้เปรียบเทียบกับดีเซลปกติแทบไม่มีอะไรที่แตกต่างกันเลย

เดิมแล้วจะได้ติดสต็อกเกอร์ว่าเป็นคนหนึ่งที่อดทนภูมิปัญญาไทย

น้ำมันดีเซลอยู่ที่ 11269.10 โดยมีการลงชื่อไว้ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2544 โดย ผศ.ดร.ธราพงษ์ วิจิตรสถานต์ หัวหน้าภาควิชาเคมีเทคนิค คณะวิทยาศาสตร์

เมื่อผลการรับรองจากนักวิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้วทำให้ป้ายเปิดงานบิ๊ม น้ำมันมะพร้าวของตำบลทับสะแกถูกเปิดขึ้นเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา ตามความตั้งใจของโกบ๊วก และเป็น 2 บิ๊มนำร่อง ที่เกิดจากความร่วมแรงร่วมใจของคนทับสะแกด้วย

ในวันนี้หากมีโอกาสผ่านบนถนนเพชรเกษมจนถึงตัวอำเภอทับสะแกเล็กน้อย จะเห็นป้ายไปโอดีเซล ทับสะแก ติดไว้เป็นระยะเพื่อบอกถึงสถานที่ตั้งที่สามารถเข้าไปใช้บริการได้ ทั้ง 2 บิ๊มอยู่ห่างกันราว 1 กิโลเมตร ภายใต้การดูแลของ 2 กลุ่มเล็กคือ กลุ่มทับสะแกและกลุ่มแสงอรุณ

ผู้ใหญ่เกษรวรรณในฐานะผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งรับตำแหน่งประธานกลุ่มเกษตรกรแสงอรุณอีกหนึ่งตำแหน่ง บอกว่า เมื่อได้รับการรับรองจากทางคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาฯ แล้ว ทำให้ชาวบ้านมั่นใจว่า น้ำมันมะพร้าวจากภูมิปัญญาคนทับสะแกได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการซึ่งเท่ากับเป็นการเปิดทางออกสำหรับการแก้ปัญหามะพร้าวราคาตกไปในตัว

“พวกเรานำความตั้งใจของคุณยุทธชัยมาทำให้เป็นรูปเป็นร่าง ซึ่งเขาต้องการให้สูตรที่คิดขึ้นมาอยู่กับพี่น้องทับสะแก เพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับชาวสวนมะพร้าว วิธีการก็คิดกันเอง ใครมาเติมเราก็ถามว่าผลเป็นอย่างไร เหมือนทำแบบสอบถาม ใครที่เป็นลูกค้าประจำเราก็จะจดเลขทะเบียนไว้ว่าเติมกี่ครั้งแล้ว แล้วก็ถามผลทุกครั้ง” ผู้ใหญ่บ้านบอกอย่างจริงจัง

กลุ่มเกษตรกรทั้ง 2 นำเงินทุนจากกลุ่มมาลงทุนเปิดกิจการ ซึ่งเกิดขึ้นจากการซื้อหุ้นของสมาชิก ด้วยเงินก้อนแรก 1 แสนบาท ก็เกิดเป็นบิ๊ม 1 หัวจ่ายขนาดกะทัดรัด สำหรับบิ๊มของกลุ่มทับสะแกเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และบิ๊มแสงอรุณเปิด ถึงเที่ยงคืน เพื่อรองรับลูกค้าจากทุกสารทิศ

ผู้ใหญ่บ้านคนเดิมบอกว่า ทุกวันนี้ให้บริการน้ำมันประมาณ 10,000 ลิตรต่อวัน บางวันไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรถบรรทุก รถโดยสาร และรถยนต์ที่ใช้ น้ำมันดีเซล หากสำหรับเกษตรกรที่เป็นสมาชิกในกลุ่ม สามารถที่จะ ‘เชื่อ’ หรือนำเงินมาจ่ายที่หลังได้ ซึ่งถือเป็นความต้องการหลักของกลุ่มเกษตรกร ที่จะผลิตและใช้กันเองในชุมชน โดยไม่มุ่งหวังทำกำไรเป็นหลักอย่างผู้ประกอบการน้ำมันทั่วไป

แนวคิดนี้เอง ทำให้ปัจจุบันบิ๊มหลายแห่งบริเวณใกล้เคียงกับ 2 บิ๊มน้ำมันมะพร้าวสูตรสาธารณสุขนี้ไปผลิตด้วยตัวเองและขายเพิ่มเติมจากน้ำมันดีเซลปกติ ซึ่งราคาจะอยู่ที่ 11-12 บาท แต่ผู้ใหญ่บ้านบอกว่า สูตรที่วางนี้ เมื่อนำไปผลิตในปริมาณมากจะมีความคลาดเคลื่อน ซึ่งทางกลุ่มทับสะแกมีการศึกษาสูตรสำหรับการผลิตปริมาณมาก

“บิ๊มส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการที่มุ่งหวังกำไร แต่พวกเราหวังที่จะลดทอนปัญหาในชุมชนมากกว่า จึงขายที่ราคา 10 บาท ไม่ว่า น้ำมันมะพร้าวซึ่งเป็นวัตถุดิบจะมีราคาสูงขึ้นก็ตาม” คำยืนยันจากผู้ใหญ่บ้าน

เพราะความโด่งดังของบิ๊มภูมิปัญญาชาวบ้าน ทำให้ถึงวันนี้มีบิ๊มไปโอดีเซลจากน้ำมันมะพร้าวเปิดตัวกันไปหลายแห่ง ทั้งนอกและในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์การเกิดของบิ๊มทำให้เกิดทั้งความภูมิใจและความกังวล ดีใจที่ภูมิปัญญาได้ถูกนำไปถ่ายทอดยังชุมชนอื่นๆ ในขณะที่ก็อดหวังไม่ได้ที่บางบิ๊มนำสูตรไปผสมผศ.ดร.โดยเฉพาะเรื่องความคลาดเคลื่อนของค่าบางอย่าง อันจะนำมาซึ่งความไม่เชื่อถือของผู้ใช้บริการ หากว่าน้ำมันนั้นทำให้เกิดความเสียหาย

สร้างโรงทึบ ตัดวงจรอุบาทว์

ตลอดหนึ่งเดือนที่ผ่านมาบิ๊มน้ำมันมะพร้าวต้องการมากที่สุดในเวลานี้ เพราะมะพร้าวทั้ง 2 แห่งได้ต้อนรับลูกค้าและผู้ ถ้ามีโรงทึบเท่ากับว่าสามารถลดทอนค่าใช้จ่ายในการสอบถาม เพื่อจะนำไปดำเนิน จ่ายไปได้มาก และเท่ากับเป็นการสกัดวงจรอุบาทว์อย่างเห็นผล” ผู้ใหญ่เกษรวรรณกล่าวถึง ‘โรงทึบ’ หนึ่งในความหวังเป็นรูปเป็นร่างอย่างสมบูรณ์นั้น ยังมีอีกหลายเรื่องในกลุ่มเกษตรกรต้องการ

ผู้ใหญ่บ้านคนเดิมขยายความทันทีว่า

วงจรอุบาทว์คือเมื่อก่อนเกษตรกรต้องขายมะพร้าวให้กับผู้ประกอบการโรงทึบ เพื่อนำไปทำน้ำมันมะพร้าว กระบวนการทึบเป็นกระบวนการสำคัญที่กลั่นเอาน้ำมันจากมะพร้าวออกมาได้ ซึ่งน้ำมันมะพร้าวทับสะแกใช้สูตรนี้

แต่ปัจจุบัน ชาวบ้านต้องขายมะพร้าวให้กับผู้ประกอบการเพื่อเข้าโรงทึบ และทำการซื้อกลับมาอีกครั้งเพื่อนำมาทำเป็นน้ำมันมะพร้าวที่สมบูรณ์แบบ จะไม่มีปัญหาเกิดขึ้นเลยหากราคาของน้ำมันมะพร้าวของนายทุนนั้นคงที่แต่จาก 8 บาทเมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ถึงวันนี้ราคาอยู่ที่ 9.25 บาท ทำให้ชาวบ้านไม่แน่ใจในสถานการณ์ที่ผ่านมา และความหวังเรื่องโรงทึบของชุมชนจึงเกิดขึ้นทันที

ผู้ใหญ่เกษรวรรณบอกว่า หากจะสร้างโรงทึบก็ต้องใช้เงินราวๆ 5 ล้านบาท ทำให้ความหวังดูเลือนลอยน้ก เพราะเพียงลำพังพวงกลุ่มให้ยูรคอกก็ไม่ถ่ยน้ก สิ่งที่ชาวบ้านต้องการตอนนี้คือ อยากรู้ให้ภาครัฐ

เข้ามาช่วยสร้างโรงทึบให้ เพราะเท่ากับตัดวงจรอุบาทว์ได้ทันที ถ้ามีโรงทึบก็เอามะพร้าวจากชาวบ้าน มาเข้าโรงทึบของชุมชน แล้วทำเป็นน้ำมันมะพร้าวขาย การกำหนดราคาจึงอยู่ที่ชาวบ้านเอง ไม่ต้องห่วงว่าวัตถุดิบจะขึ้นไปที่ไร

ความตั้งใจของชาวบ้านนี้เป็นไปได้และไม่ยากนัก เพียงแต่รัฐจะจริงจังเพียงใด นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์อย่าง ดร.สังคีต พิริยะรังสรรค์ ให้ทรรศนะว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มากเพราะสามารถเปลี่ยนแปลงรากฐานทางสังคมได้ และคงมีคนไม่มากนักที่จะกล้าคิดและนำเสนอความคิดของตนเอง แต่จริงๆ มีคนทำอยู่และประสบความสำเร็จ

“เรื่องนี้เป็นที่น่าเศรฐศกกิจชุมชนเชื่อมกับโครงสร้างของประเทศ รัฐต้องเข้าใจในโครงสร้างและวัฒนธรรมท้องถิ่นของพวกเขา ในเรื่องน้ำมันมะพร้าวนี้ อาจจะมีเรื่องที่ต้องปรับปรุงอยู่บ้างแต่นั้นเป็นเรื่องของการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาต่อไป โดยรัฐต้องให้ความดูแลช่วยคิดในสิ่งที่พวกเขายังขาด”

ในตอนนี้อจารย์สังคีตจึงเห็นว่า ควรจะมาคิดกันว่าจะทำอย่างไรให้เศรฐศกกิจพอเพียงเชื่อมต่อกับโลกาภิวัตน์ เราต้องทำอะไรสร้างให้เราพึ่งตนเองได้ แล้วสร้างค่ากับสิ่งนั้นได้ด้วย อย่างที่ชาวทับสะแกทำอยู่ ก็เป็นคำตอบหนึ่งของเหตุการณ์เหล่านี้ เพราะต่อไปนี้ Product มาก่อน Marketing

นอกเหนือจากการทำวิจัยเพิ่มเติมแล้ว อาจารย์เสนอว่า ต้องทำวิจัยพลังงานทางเลือกเป็นยุทธศาสตร์ของชาติอย่างไรที่สำคัญ เศรษฐกิจพอเพียงอาศัยขนาดของการทำงานเป็นสำคัญ ถ้าทำอะไรที่ใหญ่เกินการควบคุมจะทำให้ดูแลลำบาก

และที่สำคัญทำอย่างไรจะให้รัฐบาลเข้ามามีส่วนอุตหนุนได้